

konfirmationstalehjælp.dk

Kære Freja. Kære familie, venner og menigheden her i Sankt Lukas Kirke.

Kære Frej – for i dag skal det være helt personligt.

Hvor er det stort at stå her og se dig træde frem. Fjorten år, konfirmand, modig, omsorgsfuld, kreativ og – ja – stædig på den gode måde. Stædighed, der ikke skubber folk væk, men som holder fast i det, der er rigtigt. Det er en gave.

Vi begyndte dagen her i kirken, og om lidt fortsætter vi i forsamlingshuset – men lige nu står vi i det mellemrum, hvor det går op for os, at noget er ved at forandre sig. Du har taget en beslutning i dag. Du har sagt ja – ikke fordi alle svar er på plads, men fordi du tør stille de nysgerrige spørgsmål. For du har gået trofast til konfirmationsforberedelse, du har spurgt ind til tro og tvivl, og du har vist, at tro ikke er en færdig pakke, men en vej, man går.

Og du går allerede den vej. Du synger i ungdomskoret, du dukker op til ungdomsaftener, når du kan, og du tager del i et fællesskab, der bærer. Vores familie er sådan én, der finder sammen i kirken ved højtider – og når livet skifter spor, er det her, vi mærker menighedens omsorg. I dag er det dig, der står i centrum, men vi er alle sammen en del af noget større. Det er smukt.

Frej, når jeg tænker på dig, ser jeg dine små omsorgs-ritualer for andre: den besked, du sender, når en ven ikke havde en god dag; den måde du insisterer på, at alle får en plads ved bordet; den kreativitet, der forvandler en helt almindelig tirsdag til noget med grin, musik og farver. Du er en god ven. Og du har modet til at gå din egen vej, også når du møder modstand. Det er en sjælden kombination.

Der er et vers, som i dag får lov at lægge sig som en hånd på din skulder. Jeremias 29,11: “For jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren:

planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.” Jeg ved godt, at sådan et vers ikke fjerner alle bump på vejen. Men det siger noget vigtigt: Du går ikke alene. Der er en, der kender vejen, også når du ikke gør.

Mod, ansvar og at gå sin egen vej med Gud ved sin side. Det er dit tema i dag. Mod handler ikke om at være frygtløs – det handler om at gøre det rigtige, selv når hjertet banker lidt stærkt. Ansvar handler ikke om at være perfekt – men om at tage sine valg på sig og stå ved dem. Og at gå sin egen vej med Gud ved sin side handler ikke om at isolere sig – det handler om at turde være den, man er, og samtidig lade sig bære af et fællesskab.

Du har modet til at bruge din stemme – bogstaveligt i koret, men også i livet. Fortsæt med at synge sandheden, også når den er stille. Fortsæt med at være stædig på den gode måde: Hold fast i det, der er sandt, retfærdigt og kærligt, også når det koster lidt. Det er sådan, man bliver et menneske, andre kan regne med.

Og så en lille hilsen til os andre herinde: Vi er alle sammen kaldet til at være de hænder, der bærer. Når Frej – eller hvem som helst af vores unge – spørger: ”Hvorfor tror vi? Hvordan beder man? Hvad gør man, når man tvivler?” så er det ikke vores job at lukke spørgsmålene ned. Det er vores job at lytte, at dele vores erfaringer, og at vise, at tro og tvivl godt kan dele samme bænk.

Frej, jeg er så taknemmelig i dag. Taknemmelig for at se dig stå her, stærk og blid på samme tid. Taknemmelig for at mærke kærligheden omkring dig – fra din familie, dine venner, fra kirken – og for at vide, at du bærer noget ind i ungdomslivet, som verden har brug for: omsorg

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk